

Muszka Sándor tavaly jelentette meg legújabb prózakötetét, aminek formátuma a nagysikerű Sanyi bá kötetéhez hasonlít, csak CD nélkül, azonban ugyanolyan élmény – úgy, hogy közben kiderül, hogy ki írja a Sanyi bá történeteket. Maga Szilveszter Dániel, a lusta dög.

„A tervezett könyv címe az, hogy A lusta dög és Szilveszter Dániel rossz anyagi körülmények között nyomorogva tengődő, flekkenfalvi költő gyötrelmesen borzalmas életéről fog szólni. Attól függ, hogy mennyi szabadidőm lesz, szerintem elég hamar be fogom fejezni" – ezekkel a mondatokkal zárta 2015-ben a [G. Caféban](#) készített [interjúkat](#) Muszka Sándor, s bizony be is fejezte, sőt tavaly meg is jelent a kötet.

Az ágyból a bodegába

Szilveszter Dániel rossz anyagi körülmények között tengődő flekkenfalvi lírikus figurája sokunk személyiségéből van összegyúrva – ő a kelet-európai, ezen belül székelyföldi élheterlen pszeudo-intellektüell Muszka-féle alakja, aki álmodozásból, képzelődésből, ábrándkergetésből világbjnok, de **a hétköznapiokban képtelen két gyufaszálat keresztbe tenni.**

Amikor van, amit enni, eszik, s amikor fizet valaki „egy sert”, akkor iszik – természetesen cserfes szájú felesége, Csárnai Ilona mindezt képtelen lenyelni, s ennek issza a levét maga Dániel is.

Az *Úgy el voltam keseredve* című verseskötetből ugyan szokott felolvasni, folyamatosan „ír”, de sokra nem megy vele. „Élete nagy részét kocsmákban és más felhőtlen szórakozásra berendezett intézményekben töltötte, számára talán egy vendéglátói vagy turisztikai munkakör lenne a legmegfelelőbb” – ilyen és ehhez hasonló gondolatok között várja, hogy valamelyik irodalmi lap szerkesztője felhívja és gratuláljon neki, aki a „nagyvilág rossz irodalmi ízlésének áldozata”.

Dániel egy nagy lúzer mai szóhasználattal élve, s Muszka ezt domborítja ki nagyon ügyesen a figurában – **a kicsi világba való beszorulást, az onnan kifele való okoskodást.**

Mégis, valahogy szerethető figura ez a Dániel, akit semmilyen díjra nem méltat a környezete, miközben másokat nagyon, de nagyon igen. Őt csak a felesége méltatja ilyen mondatokkal, hogy „Megmondtam százszor, hogy ha iszol, ne is szólj hozzám, hagyjál békén, mert sírba teszel a hülyeségeiddel te, te bűdös alkoholista!”

Sanyi bá elékerül

Aztán a kötet felénél, Dániel mindennapi történetei után jön egy Muszka-féle huszárvágás, s a flekkenfalvi lírikus szomorú élettörténete átcsap hirtelen az újabb Sanyi bá-sztorikba. *„Kitalálok majd egy személyt, egy ilyen öreg flekkenfalvit, lehet ez a Leó Sanyi is, és ilyen dolgokat írok, amiket ők is folyton mesélnek egymásnak”*

– s ezután meg is kezdődik a Keresztnek igaza lehet című, első „sanyibáskodás”.

